

SONET

per a la «liseuse» de la Maria

MUTS en aquestes pàgines, versos sense figura,
sou igual que paisatges apagats en la nit;
us cal la seva veu, aurora que procura
música a cada mot, rostre a cada esperit.

La seva veu, que és com un carboncle, i fulgura
a cada raig de llum que li travessa el pit.
O versos que heu viscut l'instant que transfigura,
no us dolgui de morir, després que ella us ha dit...

El silenci que us pren, és com la deslliurança
d'alguna vida feta per a no viure tant.
I en el mateix somriure que resumeix l'instant,
hi ha en el seu esguard un brill d'esgarrifança

—com, en un violí, al fons de la romança,
sentim l'estremiment d'una corda tibant.